

Co nye Viser.

Krinoline-Visen.

Mel. Det var en gammel Kone.

Om Krinoliner taler
De Damer, baade store, smaa,
Og af sin Brede praler
Med Krinolinen paa.
(Tænk hvilken Fryd og Lykke,
Hi, ho, Lykke!
Naar En i dette Stykke
Kan Næsten overgaa).

For nogle Aar tilbage
Var vore Damer peen og net
Og kunde Folk behage
Som kjendte Smagen ret;
(Men saa kom der en Slynge!,
Hi, ho, en Slynge!
Og tog den hele Yngel
I sit usame Net).

Med Rør, af Dimensioner
Som maatte skrække en og hver,
Man Piger ser og Koner
Der vent Baloner er.
(Men de vil luftig være,
Hi, ho, være!
For lettest at befnære
Enhver der kommer nær).

V box 21:611

Men spændes Krinolinen
Med Fjædre udaf Bærn og Staal,
Dg Smil bli'er lagt i Minen
Dg Bredning som en Aal;
(Dg dertil kjæle Bliffe,
Hi, ho, Bliffe!
Saa ved man næsten ikke
En Dames sande Maal).

Paa Gader og paa Stræder,
Ombord i Dampstib — overalt!
De spærrer alle Glæder,
— Dg det er dog for galt! —
(Men staar De paa en Hvide,
Hi, ho, en Hvide.
Med sin profane Drosde,
Saa ser man næsten Alt).

Fra Arildstid saa ved man,
At Damerne har første Rang,
Men jagu bli'er man kjed Mand
af deres Dingeldang.
(Sid Fanden tog skinnbarlig
Hi, ho, og varlig
De Krinoliner snarlig
Saa fit man Plads engang).

De Sangerinder ser man
At træde paa Tribunen frem;
Man hvidsker og saa ler man
Dg klapper lidt af dem.
(Den klap er ei for Sungen,
Hi, ho, for Sungen,
Thi Krinolinstaaen
Er overalt jo flem).

Nu kan ei Grøden lages
Foruden Krinoline paa,
Dg Kjød og Fisk ei smages
Ei kjøres og ei gaa,
(Førend en Krinoline,
Død og Pine!
Hos Mette, Karoline,
Er stor og kan forslaa).

De unge Piger, — skjøne
Som Sol om aarlig Morgen, Kvæld,
Af Præstens Visdom tomme
Et Sandheds Kildevæld;
(Man kommer ud fra Præsten,
Hi, ho, fra Præsten,
De tænker lidt paa Næsten
Dg Krinolinen tel!)

Dg se den gamle Dunder,
Der ei en Tand i Munden har,
Men som man maa beundre,
Thi hun er "Modenar".
(Hun har jo Krinoline,
Kri — no — line!
Det gamle, stygge Svine
Som ingen Buxer har).

Nu mangler "Grøntekaren"
En rigtig Krinoline blot!
— Kanste saagu hun har en —
Saa vil det være godt.
(Det Moden ei ginerer,
Hi, ho, ginerer
Om "Grøntekaren" bærer
Et luftigt Skjort — en block).

Kjærlighedsvisse.

Synges efter egen Melodi.

Af, Hilda, Hilda, skjenk mig blot et Hjerte,
Lad mig evig dele med din Smerte,
Livet stiftet
Den sidste Gristen
Blot du mig tro i Døden er.

Af Hilda, Hilda, nu er Baandet knyttet,
Lad det aldrig blive bruttet
Førend ved Graven
Den sidste Dagen
Da jeg for evigt, evigt skils fra dig.

Se ud i Himlens skønne Blomsterdale,
Der blot Engler og Guds Aande tale
Der vil jeg drømme
Om Hilda drømme
Aft drømme der om hendes Skjønheds Bild.

Af Hilda, Hilda følg mig ned til Stranden,
Lad os seile til de fjerne Lande
I Himlens Sale,
Der blot Engler tale
Der jeg for evigt, evigt er hos dig.

Trykt og tilkjøbt hos J. P. Hals i Hougsvund. u. a.